

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: A. Gafton
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, I. Muruianu, I. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1750/17

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de institutul
“Agroindproiect” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gușilo Ina
împotriva institutului “Agroindproiect” Societate pe Acțiuni cu privire la
majorarea salariului, încasarea salariului restant, a penalităților și repararea
prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care
au fost respinse apelurile declarate de Gușilo Ina și institutul “Agroindproiect”
Societate pe Acțiuni, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul
Chișinău din 16 decembrie 2016

c o n s t a t ă

La 19 august 2015, Gușilo Ina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva institutului “Agroindproiect” Societate pe Acțiuni (institutului
“Agroindproiect” SA) cu privire la majorarea salariului, încasarea salariului
restant, a penalităților și repararea prejudiciului moral

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că a fost angajată în cadrul
institutului “Agroindproiect” SA din 23 aprilie 1991, în calitate de inginer
coordonator. La 08 iulie 2009, între institutul “Agroindproiect” SA și Gușilo Ina
a fost încheiat contractul individual de muncă cu nr. 2/04, în conformitate cu
care salariul tarifar lunar constituia suma de 2 350 lei. La 01 ianuarie 2011, în

temeiul acordului adițional nr. 6/09-22 din 30 decembrie 2010 salariul tarifar i-a fost majorat până la 2450 lei.

Explică reclamanta că din anul 2009 și până la începutul anului 2015, cuantumul salariului minim pe economie a fost majorat de la 1100 lei până la 1900 lei, însă angajatorul institutul "Agroindproiect" SA, nu s-a conformat prevederilor legale.

Conform Anexei nr. 4 al Hotărârii de Guvern nr. 743 din 11 iunie 2002, angajaților ce ocupă funcția de inginer coordonator li atribuie coeficientul de salarizare de la 2,50 până la 4,50. Luând în considerație stagiul de muncă al reclamantei în funcția ocupată și domeniul care activează în prezent, acumulat începând cu anul 1982, considera corect ca coeficientul de salarizare să constituie 4,50 iar în scopul calculării sumei prezentate în acțiune, reclamanta a aplicat coeficientul 3,50.

Gușilo Ina mai invocă faptul că, pe parcursul ultimilor 3 ani s-a creat o restanță considerabilă a diferenței dintre salariul său lunar și cuantumul minim stabilit de legislație, în sumă de 97 160 lei, conform calculului anexat.

Astfel, a înaintat o plângere Inspecției Muncii cu solicitarea de a interveni în situația dată, iar prin răspunsul nr.G-1897/14 din 03 decembrie 2014, a fost informată, că în urma controlului efectuat la institutul "Agroindproiect" SA s-au depistat mai multe încălcări ale legislației muncii, iar în urma controlului a fost întocmit procesul-verbal de control cu prescripția de a înlătura încălcările depistate în termen de 15 zile, precum și efectuarea recalculului reieșind din perioada normală a timpului de muncă, stabilit de contractul individual de muncă.

Ulterior, în luna ianuarie 2015, institutul "Agroindproiect" SA a întocmit o nouă schemă de încadrare din care reiese că salariul reclamantei s-a ridicat până la 2970 lei. Conform anexei nr. 4 a Hotărârii de Guvern nr. 743 din 11 iunie 2002, coeficientul tarifar, care a fost aplicat pentru calcularea salariului a fost 1,8, ce corespunde funcției de inginer fără categorie. Afirmă că despre acest fapt nu a fost informată și că recalcularea salariului pentru anii precedenți nu a fost efectuată.

Astfel consideră că, angajatorul institutul "Agroindproiect" SA este obligat să îi repare integral prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile sale.

Or, refuzând să se conformeze prevederilor legale i-a încălcat drepturile sale salariale, cauzându-i astfel și suferințe psihice prin neachitarea în termen a plăților salariale și compensatorii, fapt ce a atentat la posibilitățile financiare ale reclamantei vis-a-vis de întreținerea sa și a familiei.

În drept Gușilo Ina își întemeiază cerințele în baza art. 330 alin.(2) și art. 355 din Codul muncii și solicită majorarea salariului lunar până la 6650 lei, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului restant pentru

perioada anilor 2012-2015, în sumă de 97 160 lei, încasarea penalității pentru reținerea salariului în sumă de 44 507,34 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Gușilo Ina împotriva institutului “Agroindproiect” SA cu privire la majorarea salariului, încasarea salariului restant, a penalităților și repararea prejudiciului moral a fost admisă parțial, s-a obligat institutul “Agroindproiect” SA să majoreze salariul lunar al Inei Gușilo începând cu 24 martie 2015, aplicând coeficientul 3,5, s-a încasat din contul institutului “Agroindproiect” SA în beneficiul Inei Gușilo suma de 15 473,97 lei cu titlu de salariul restant pentru perioada 24 martie 2015-19 august 2015, 2518,78 lei cu titlu de penalitate și 3094,79 lei prejudiciu moral, în total suma de 21087,54 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 au fost respinse apelurile declarate de Gușilo Ina și institutul “Agroindproiect” SA și menținută hotărârea Judecătorei Centru municipiul Chișinău din 16 decembrie 2016.

La 29 iulie 2017, prin trimitere poștală, institutul “Agroindproiect” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 14 000 lei.

În susținerea recursului, a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea, și a apreciat arbitrar probele, pronunțând o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

Astfel, indică recurentul că consideră hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 ilegale și neîntemeiate, deoarece contravin legislației muncii, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 03 octombrie 2017 institutul “Agroindproiect” SA a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017.

Invocă suplimentar că concluzia instanței de apel în decizia contestată, privind aplicarea coeficienților de multiplicare a salariului în conformitate cu Anexa nr. 4 a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, este emisă cu încălcarea și interpretarea eronată a prevederilor art. 725, 726 și 728 din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, a fost expediată în adresa participanților la proces, la 16 iulie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 8881-4 (f.d. 184), însă dovada că aceasta a fost recepționată de către recurent și la ce dată lipsește.

Recurentul susține că a primit decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, la 29 mai 2017 (f.d. 192).

În circumstanțele relevate, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 iulie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, în termen.

La 22 august 2017, în adresa intimatului Gușilo Ina, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Gușilo Ina nu prin referința depusă la 27 septembrie 2017, a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de institutul “Agroindproiect” SA în cererea de recurs și pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de institutul “Agroindproiect” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de institutul “Agroindproiect” SA, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de institutul “Agroindproiect” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat